

## מסורת הש"ס

(א) חולין דף יא: (ב) [תוספתא  
פ"ג ה"ח], (ג) [לעיל  
יח: וש"נ], (ד) ר"ה לא:  
(ה) [מעילה יא:], (ו) [דף  
אג:], (ז) [בפ' שקלים בסלוק  
המתחיל או ר"ח], (ח) [לזיב],  
(ט) [ליום ב' של סוכות בסלוק  
המתחיל כי אהה מועד],  
(י) [רש"ש מח"ז], (כ) [וע"ע  
מוס' עירובין גא. ד"ה קהל].

## הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה תשעים רים  
היו מירושלים ועד הצוק נוק  
הר גבוה:

## תום' ישנים

[נסתדרין כ. ב]. **א** עדים  
ו**ל**א תהרוא בהדרוקן.  
בדרקן כסותם דארמין  
צ"ו [מד, ה] שפיה דארמין  
והדריקון יריוקן דרט מילתא  
דא דלמא עינות [ב. כ]  
העצירו לפי וכל דהארא  
יבגל פיה מוריקת דלמא  
דא סימן לעצרה דהרוקן.  
והע"ג דארמין צברות [סב,  
ב] עמוד חסות צבי ליה  
דהרוקן וסילן החור מציא  
אלס דתי ירקון, מ"מ שי  
מינין קל דומין מלח עשטין  
לתי ירקון. מ"ה. **א**ם  
מישרא. אכל לא עמי לממר  
אלו משרבא דלא מיסבדלי  
שכרזא [ג. ה] הלוט ע"ו.

[illegible]

ערי לוי'ס ים חילוקי צין אלכנסן  
(שמעון) [שמואל] ספיר'ס דוקא  
סוכה האחרונה עד שחשך.  
במדבר וגם הוא חלם וממנה, וזו  
רעיו ורעיון למאן דאמרי טמון  
המורה ורעיון מן מלא גזר'ס  
לישבו, כי ל"ל עשר סוכות בחור  
לאלו. כמאן או"א הא דתנא  
מאכילין חזונו ואפילו לא היה (וי  
ומה) [אם] מ"ל שאין מביאין א  
ואור'ס שהיו קושרין במקדש כר

ה' סוכות ט' מסעות הרי

חשעים רים שבעה ו  
 סוכה וסוכה אומרין  
 במלואין אותו מסוכר  
 שבהן שאינו מגיע  
 מרחוק ורואה את  
 חולק לשון של זהירות  
 קשור בין שני קרניו  
 מתגלגל ויורד ולא  
 שנעשה אברים אבר  
 סוכה אחרונה עד ש  
 בגדים משיצא חוץ לה  
 אומר משעת דחיית  
 עשר סוכות ושנים  
 ר' מאיר ר' יהודה או  
 מילין ר' יוסי אומר ח  
 היו וכולן על ידי עיר  
 אלעזר בני אם על י  
 אפילו שתי סוכות וע  
 הא דתניא חוץ מאחר  
 לצוק אלא עומד מה  
 כמאן כר' מאיר: על כ  
 לו הרי מזון והרי כ  
 הוצרך אדם לכך א  
 לו פת בסלו למי שא  
 עושה חולק לשון  
 כוליה בסלע כיון דמז  
 ומלבין ומיתבא דעת  
 קרניו זמנין דגמיש ליה  
 ת"ר בראשונה היו  
 על פתח האולם ממ  
 לא הלבין היו עצמ  
 שהיו קושרין על פת  
 היו מציצין ורואין  
 הלבין היו עצבין הת  
 חציו בסלע וחציו בין  
 פפא משום רבי אלע  
 קושרין לשון של ז  
 מבפנים וכיון שהגיע  
 וידעו שנעשית מצו  
 חמאיכם כשנים כשל  
 למחצית ההר: איבמ  
 מה הן בהנאה ר  
 מותרין וחד אמר אמ

נאום: לא צריך אדם לך.  
 ולא מה טעם אמרו לו כן  
 להיות רעב כמי שאין לו:  
 כמבי [שם] אל ארץ גזירה  
 רריה כוליה בסלע זמנין  
 ומייתבא דעתיה משמחת  
 מצאות השעיר לפיכך קושר  
 יין זו ומאחר שהוא עם  
 לרישיה. יכוף ראשו מת

ובנמקום אחר. מניח נראה לי כפי רבינו  
אלה לשאר דוחות. מ"כ. בא יושב תחת  
הקלף, כי רש"י יפה שאל על שאלת  
שון וכן אלו שהיו רחוקים המוט על ראשו ואומר  
למי היום את חורו לו אין כלא איסור מן  
המ"ק. כן מובן בכל המפרשים ואולי ידוע  
המ"ק. וכן המילין למי יעשה סוכה, על  
שן ידיו. [ו]שנים ק' בספרים אחרים, ואל  
[ה] שנת וטומאה, מיירי הכל שמסובין בגו  
עיר צניחין אורו דמזמנה בלחאש יד הוא  
פחה ולשון של אדוית ששנים עשר המזה  
מלכין דורס ששנים המזה

## שני שעירי פרק שישי יומא

**רבי יהודה** אומר תשע סובות ועשרה מילין. יש ספרים שיש בהן עשר סובות אט כן לפי זה האחרונה הימה עומדת בצוק ושמא משום חולשא דמשלח כדי שלא יטרך לחזור וילין שם: **ובבבלי** על די עירוב. מכאן מקשים אהא דלמך צפרק מי שהוילאוהו

צוה לכל מיל \* על כל  
הרי מזון והרי מים  
לסוכה חוץ מאחרון  
ו לצוק \* אלא עומד  
שיו ימה היה עושה  
ציו קשור בסלע וחציו  
רחפו לאחוריו והוא  
מגיע לחצי ההר עד  
בא וישב לו תחת  
שך יומאיתמי מטמא  
ת ירושלים ר' שמעון  
צוק: גמ' תנו רבנן  
שר מילין היו דברי  
שע סוכות ועשרה  
סוכות ועשרה מילין  
אמר רבי יוסי סה לי  
עעירוב יכולני לעשות  
ה מילין כמאן אולא  
שבחה שלא הגיע עמו  
ק וראה את מעשיו  
סוכה וסוכה אומרים  
: יתנא מעולם לא  
שיאנו דומה מי שיש  
פת בסלו: מה היה  
זהו: ונקטריה  
בשעיר דילמא קדים  
ונקטריה כוליה בין  
רישיה ולא אדעתיה  
שרין לשון של זהורית  
הלבין היו שמחין  
ומתביישין התקינו  
אולם מבפנים ועדיין  
בין היו שמחין לא  
שיהיו קושרין אותו  
ניו אמר ר' נחום בר  
הקפר בראשונה היו  
ית על פתח אולם  
יר למדבר היה מלבין  
שנאמר : אם יהיו  
לבינו: לא היה מגיע  
לזו אותן אברים  
ושמואל חד אמר  
ין מאן דאמר מותרין  
דכתיב

היה צו באתרונו לא יניח מלדחפו והיה לא תלצין לתנאים עד גופו כשיפול לאחוריו ולא יוכל לראות הלשון אם תלצין: דכתיב

מתכפרין דלמא קדים ומלכין ג' כדכתיב אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. ולא היה איברים איברים. אותן איברים רב ושמואל חד אמר מותרים בהנאה הן, כלומר להאכילם

(א) אינו מובן ואולי דל"ל אבל זה שאומר וכולן ע"י עירובי אומר ר"י שח לי וכו'. (ב) נראה דל"ל אמרינן כי קדים ומלבינן ולא יקיים מצות הדחיפה. (ג) נראה דחסר כאן וז"ל אי"ר נמוס וכו' בראשונה היו קר

ואם להרשינו מש מוטב, וכן מילנו בחוספתא (פ"ג). כח פ"א אע"פ בני דר יעקב ב"ר אבהו. וכן  
 דמנן, דל"כ דמנתי היא מירשא ליה ליה לאמרי דקמני בדיא ר"ב מלנין. לא נצרך  
 וכללנו ומוחקר שם שער שם ירמחו וכללנו שם פלח לא היה ע"כ. וכן  
 מרמזין במוחקר שרש ל"ו גדרים (ט"ז, יב) וכן. במסכת סנהדרין פ"א הלכות (מ"ב) וכן דמנתי  
 שער מרמזות הלשון כח שער ולשון שערין קרינו דלון משירי להשכח. מלכין וירדנין שנקשרת  
 שער לשמתי היא למלכין.

עין משפט  
נר מצוה

לד א ב ג ד ה מ"פ  
מהל' עבודת יוה"כ הלכה  
:א  
לה ו מ"פ פ"ה מהלכות פרה  
הלכה ו:  
לו ז מ"פ פ"ג מהלכות עבודת  
יוה"כ הל' :א

## תורה אור השלם

1. לְכוּ נָא וְנוֹכַחְהָ יֹאמֶר יי  
אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם בְּשָׁנִים  
בְּשִׁלֹּג יִלְבִּינוּ אִם יֹאדִימוּ  
כְּתוּלֵעַ בְּצִמְרֵי יִהְיוּ:

## מוסף רש"י

למי שאין לו פת בסל.  
אכול היום ודואג על למחר  
(לקמן טד).  
לשון של  
זהרית. אמר סרוק ומשך  
כעין לשון וצבוע אדום  
וקושיין אותו בראש שעיר  
המשתלח והיה מלבין מאליו  
והוא סימן שמחל הקב"ה  
לישראל שנאמר (ישעיה א)  
אם יהיו מעואים כשנים כשלם  
יבצינו (דעיר טז).

## רבינו חננאל

ת"ר ו' סוכות ו"ב מילין  
היה דבר ו' מאיר. ו' היתה  
אומרת ו' סוכות ו' סוכות  
היו. ו' יוסף אומרת ו' סוכות  
ו' מילין היו פשוטין ו'  
(ברכות א') אצל זה שאמר  
ובכולן על ידי עירוב. א"ר  
יוסי שח' לא אלוהו בני  
ע"י עירוב יכול א"ל לעשות  
בשתי סוכות ו' מילין.  
עירוש פירוש וזה פירוש,  
עירוש ברוקח ארבעה מילין  
מירושלים סוכה, ומרחוק  
ו' מילין וערשה סוכה  
אחרת. והמבטק ללחות  
המולקין שיער השפלה,  
מירושלים ומערב סוף  
כאן, והוא אלפים מאה  
ששון תחום שבה, ו'  
שיהא רשאי עד ליל  
מילין אחת. וזהו אלפים  
מאה מאות. נמצא שיהא  
מירושלים ומערב עד ליל  
אלפים מאה, והסוכנים  
בסוכות ארבעה מילין כל  
לפני ו' מילין ומערב עד ליל  
מיל אחד. נמצאו היוצאים  
מירושלים והולכין שש מן  
המילין ומצויאין שם (הם)  
[אנאשין] שיצאו מן הסוכה  
לחורושים הארבעים שש עמו  
מירושלים והולכין שש מן  
המילין ו' מילין ו' מילין  
עירוב מיל תחומם היה ו'  
עירוב, וכן ב' מילין לסוכה  
שכני סוכה לסוכה והולכין  
שש מיל תחומם ומיל עד  
ידי עירוב הר' ו' מילין.  
אצל אליהב ד' מאיר ארבע  
עומד מרחוק ומעטיו.  
שקול לשון של הוריתת ע"י  
ולמטה היה קורטין ב' קרין  
למחצית אמה (ו') והואל בו  
ע"ל מחצית חצי שש עשנשה  
הכותב דוד אפר אטורין.

(א) אינו מובן ואולי דל"ל אבל זה שאומר וכו'ן ע"י עירוב אמר ר"י שח לי וכו'. (ב) נראה דל"ל אמרינן כיון דמזמא בשעיר וכו' מתכפרין דלמא קדים ומגבין ולא יקיים מצות הדחיפה. (ג) נראה דחסר כאן וז"ל א"ר נחום וכו' בראשונה היו קורשין וכו' דכתיב אש יהיו וגו'.

[illegible]